

μεινόμενον, σεβάσμιον καὶ μεγαλοπρεπές, διατηροῦν μόνον τὸν ἐξωτερικὸν αὐτοῦ περίβολον, ὅστις, ἀφ' οὗ ἀφηρέθησαν τὰ ἐδῶλια, φαίνεται ὅλος κατάρτυτος ὑπὸ τετραπλῆς σειρᾶς θολωτῶν θυρίδων. Δι' αὐτῶν, ὁ τὴν νύκτα τὸ Κολοσσαῖον ἐπισκεπτόμενος βλέπει τὴν ὠραίαν σελήνην τῆς Ἰταλίας, ποικίλας σκιὰς καὶ φωτὸς ἀποτελοῦσαν συμπτώματα, καὶ βλέπει τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ φαντάζεται ὅτι τὸ προαιώνιον τοῦτο οἰκοδόμημα δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ' εἶναι εἰς τοὺς ἀέρας ἡωρημένον. Ἀλλ' ἀντὶ τῆς σελήνης καὶ ἀντὶ τῶν ἀστέρων, πολλάκις ὁ τῶν νυκτερινῶν ἐντυπώσεων ἐραστής ὁδαικὸς εὕρισκε τὸ Κολοσσαῖον λαμπαδωφώτιστον, καὶ βλέπει τὴν θυμέλην αὐτοῦ κατεχομένην ἀντὶ ὑπὸ μονομάχων ἢ ἱπποτῶν ἢ μαρτύρων, ὑπὸ τάγματός τινος μοναχῶν, καὶ ἐπὶ προχείρου ξυλίνου ἱκρίου ἕνα αὐτῶν ἐναγωνίως ἀπαγγέλλοντα ψυχρὰν τινα ὁμιλίαν. Ἀλλοτε δὲ, ὅταν ἔρημον ἐπιτύχη τὸ ἐρείκιον, καὶ κατάλληλον εἰς ἐμπνευσιν ποιητικῶν ῥεμβασμῶν, διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἰδῇ αἰφνης πλησίον τοῦ ἑτερον ἄγνωστον φίλον τῆς νυκτερινῆς τῶν ἀρχαιοτήτων ὄψεως, ὅστις ἐν ῥιπῇ ὁ φθαλμοῦ νὰ τῷ ἀρπάσῃ τὸ ὠρολόγιον, ἢ καὶ ἐγγεῖριδιον προτεινῶν κρυπτόν, νὰ τῷ ἀπαιτήσῃ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τὸ βαλάντιον.

Ο ΙΠΠΟΠΟΤΑΜΟΣ.

—ο—

Εἰς οὐδένα ἐπισκεπτόμενον τὸ Λονδίνον, ἂν ὁπωσοῦν μετέχῃ παιδείας καὶ περιεργείας, ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ἰδῇ τὸν Ζωολογικὸν κήπον. Ἐνταῦθα οἱ μεγαλοπήδοι Ἀγγλοὶ ἠθέλησαν νὰ ἐφαρμώσωσιν ὅταν ἡ φαντασία αὐτῶν συλλαμβάνει, ἢ ὁ Ὀμηρος αὐτῶν Μίλτων τοῖς ἐνέπνευσεν ἰδέαν τοῦ ἐπιγείου παραδείσου· διότι ἐνταῦθα βλέπει τις πεδιάς καὶ λόφους, κοιλάδας καὶ δάση καὶ ῥυακας, καὶ ἐν τῇ ποικίλῃ ταύτῃ φύσει διαιτῶμενον εἰς τὸ οἰκεῖον στοιχεῖον καὶ κλίμα πᾶν γένος τετραπόδων, πτηνῶν, ζῶων ὑδροβίων ἢ ἀμφιβίων καὶ ἐρπετῶν. Ἀλλ' εἰς οὐδένα ἐπισκεπτόμενον τὸν Ζωολογικὸν κήπον, ἂν ὁπωσοῦν ἔχῃ ἀξίωσιν ἀνθρώπου τῆς κομφῆς κοινωνίας, ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ἰδῇ τὸν Ἴπποπόταμον, ὅστις εἶναι ἐν τῷ νέῳ τούτῳ παραδείσῳ ὅτι ἦτον ὁ προπάτωρ Ἀδὰμ ἐν τῷ ἀρχαίῳ, ἦτοι τὸ ἀνώτατον πλάσμα, καὶ ὁ μονάρχης αὐτοῦ. Περὶ τὸ ἀνάκτορον αὐτοῦ, περιέχον θόλον πρὸς ἐνοίκησιν, δεξαμενὴν πρὸς λοῦσιν, πεδιάδα πρὸς διάχυσιν, συρρέει καὶ συνωθεῖται κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἄπειρον πληθος, ἀπὸ τοῦ εὐτελεστάτου ἐργάτου, ὅστις ὠκονόμησε δι' ὅλης τῆς ἐβδομάδος τὴν δραχμὴν του ὅπως ἔλθῃ νὰ ἰδῇ τὴν κυριακὴν τὸ θαῦμα τοῦ αἰῶνος, μέχρι τῆς ἀνωτάτης ἀριστοκρατίας, ἥτις πρόει

περὶ αὐτοῦ νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν ἑσπερινήν της συναναστροφήν.

Ὁ Ἴπποπόταμος εἶναι ζῶον σπανιώτατον, οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπισκεφθέν ζῶον τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ μόνον ἀντιπροσωπευόμενον εἰς τινα τῶν πλουσιωτέρων μουσείων ὑπὸ μερῶν σκελετοῦ, ἢ ὑπὸ δερμάτων τεταριγευμένων. Φαίνεται δὲ πλάσθην διὰ νὰ διαιτᾶται ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, καὶ μετέχει συγχρόνως τῆς φύσεως τοῦ ἵππου, τοῦ βοῦς ἢ βοῦδαλου, τοῦ χοίρου καὶ τοῦ ῥινοκέρου· οὐχ ἥττον ὅμως ἀγαπᾷ τὸ ποτάμιον ὕδωρ, καὶ διαμένει τῇ ἡμισυ σχεδὸν τῆς ζωῆς του ἐν αὐτῷ, πολλὴν ὥραν δυνάμενον νὰ ζῇ ὑποβρύχιον, καὶ συνήθως κοιμώμενον εἰς τοὺς παραποταμίους καλάμους. Εἶναι βαρὺ καὶ δυσκίνητον, δυνάμενον μὲν νὰ τρέξῃ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἀλλὰ βραδύτερον τῶν λοιπῶν ζῶων, ὅφ' ὧν διὰ τοῦτο ἀλίσκεται, βραδύτερον δὲ καὶ τῶν ὠκυπόδων μαύρων, οἵτινες διὰ τοῦτο δὲν φοβοῦνται τοὺς βαρεῖς πόδας του καὶ τοὺς τρομεροὺς τοῦ ὀδόντας, καὶ πολλάκις προσβάλλουσιν.

Ὁ Ἴπποπόταμος εἶναι καὶ κατὰ μῆκος καὶ κατὰ τὸν ὄγκον μεῖζων τοῦ ῥινοκέρου, ἔχων ἑπτὰ ποδῶν ὕψος, καὶ δεκατεσσάρων ὡς δεκαεξὶ ποδῶν μῆκος. Οἱ πόδες του εἰσὶν ἰσχυρότατοι καὶ ἀναλόγως βραχεῖς, ἔχοντες ἀνὰ τέσσαρας ὀγκώδεις ὀνυχας. Βαρύνει δ' ἐνίοτε τὸ ὅλον θηρίον 2500 λίτρας. Ἡ κεφαλὴ του εἶναι τετράγωνος, ἔχουσα ἀγρίαν τὴν ἐκφρασιν, μικροὺς καὶ ἐπιπέδους τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ μικρὰ καὶ ὀξεᾶ τὰ ὦτα. Ὀδόντας ἔχει τεσσαράκοντα τέσσαρας, ὧν τινες ἔχουσι μῆκος δώδεκα καὶ δεκαεξὶ δακτύλων, καὶ ἐνίοτε βαρύνουσιν ἑκαστος δώδεκα καὶ δεκατρεῖς λίτρας. Εἰσὶ δὲ τῶτον στερεοί, ὥστε ὅταν τοὺς συγκρούει ἐνίοτε, ὅπερ συμβαίνει ὅταν τὸ θηρίον ὀργίζεται, ἀναπέμπουσι φωσφορικὸν πῦρ ἢ σπινθήρας ὡς οἱ γάλικες, ἐξ οὗ ἐπεράτησε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ πρόληψις ὅτι τὸ θηρίον τοῦτο ἐφύτα πῦρ ἐκ τοῦ στόματός του. Δι' αὐτὴν τὴν δὲ τὴν σκληρότητα, καὶ διὰ τὴν λευκότητά των, ἥτις δὲν φθίρεται ὡς ἡ τοῦ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ, προτιμῶνται ἢ ὀδόντες οὗτοι πάσης ἄλλης ὕλης εἰς τὴν κατασκευὴν ψευδῶν ἀνθρωπίνων ὀδόντων, καὶ ἐξ αὐτῶν προσέτι κατεσκευάζον ἄλλοτε φυλακτήριά τινα, ὑποτιθέμενα ὅτι προφυλάττουσιν ἀπὸ διαφορῶν ἀσθενείας.

Τὸ ζῶον τοῦτο, τὸ δεύτερον ἢ τρίτον τῶν τετραπόδων κατὰ τὸ μέγεθος, ζῇ μακρὰν τῆς Εὐρώπης, ἰδίως κατὰ τοὺς ποταμοὺς τῆς μεσημβρινῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, οἷον τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην, τὸν Σαμεγάλον, τὸν Γάμβραν, τὸν Ζαῖρον, τὸν Νεῖλον κτλ., καὶ εἶναι μάλιστα σπάνιον εἰς τὸν Νεῖλον, συνεχέστερον δ' ἀπαντᾷται πρὸς τὸ Εὐελεπὶ ἀκρωτήριον. Εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἄλλοτε μὲν φαίνεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄλλοτε δὲ ἐντὸς τῶν ὑδάτων, ὅπου ὅμως δὲν δύναται νὰ μένῃ ἐπὶ πολὺ, χωρὶς ν' ἀναστῇ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ ν' ἀναπνεύσῃ, ἄλλοτε δὲ κοιμᾶται ἐν τοῖς καλαμῶσι, καὶ τότε τὸν προδίδει ἰσχυρὸς ῥόγχος μακρόθεν ἀκούσιμος. Ἡ φωνὴ του μετέχει τοῦ μυκηθμοῦ τοῦ βοῦδαλου καὶ τοῦ

χρεμετισμοῦ τοῦ ἵππου. Ἡ ὄρασίς του εἶναι ὀξεῖα, καὶ φοβερὸν εἶναι τὸ βλέμμα του. Τὸ δέριμα του εἶναι τόσο σκληρόν, ὥστε οὔτε ἀκόντιον, οὔτε βέλος, οὔτε σφαῖρα, τὸ διαπερᾷ, πλην ὑπὸ τὴν κοιλίαν καὶ κατὰ τοὺς ἄρμους, ὅπου καὶ αἱ βηρευταὶ προσπαθοῦσι νὰ σκοπεύωσιν. Ὅταν προσβληθῶσι οἱ ἵπποπόταμοι ὑπὸ πυρρῶλου, πλησιάζουσι νὰ ἰδῶσι τί εἶναι ὁ παράδοξος οὗτος κρότος· ἂν ὅμως πληγωθῶσι, φεύγουσι τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ῥίπτονται εἰς τοὺς ποταμούς, ὅπου εἰσὶ πολὺ πλέον ἐπίφοδοι, διότι δι' ἐνὸς ῥαπισματος ἀατρέπουσι πολλάκις τὰς μεγίστας λέμεις, ἢ διὰ τῶν ὀδόντων των συντρίβουσιν αὐτῶν τὰ πλευρά. Πολλάκις μάχονται μεταξύ των καὶ ἐν τῇ τοῦ ὕδατος καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὅπου ἐγείρονται ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν των, καὶ οὕτω δάκνουσιν ἀλλήλους.

Οἱ ἄγριοι μεταχειρίζονται τὸ δέριμα τοῦ ἵππο-ποτάμου εἰς κατασκευὴν ἀσπίδων, ἃς οὐδὲν βέλος διαπερᾷ. Οἱ δὲ ἰνδοὶ ζωγράφοι τὸ αἷμα αὐτοῦ μεταχειρίζονται εἰς βαφήν. Ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶναι βρώσιμος, τρυφερωτάτη καὶ παγεῖα, καὶ συνήθως τρώγουσιν αὐτὴν μετ' εὐχαριστήσεως οὐ μόνον οἱ Εὐρωπαϊοὶ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ μαῦροι, τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς, ἂν καὶ λατρεύωσι τὸν ἵπποπόταμον ὡς θεόν. Οἱ Πορτογάλλοι μάλιστα τὸν ἐκήρυξαν ἰχθύν, διὰ νὰ τὸν τρώωσι καὶ τὰς νησισίμους ἡμέρας. Καὶ τὰ λίπες τοῦ ζώου τούτου πολὺ τιμᾶται, καὶ θεωρεῖται ὡς ἱαματικώτατον διὰ τὸ στήθος. Βεβαιούται δὲ ὅτι ὁ ἄρτιος ἵπποπόταμος παρέχει ὑπὲρ τὰς χιλίας λίτρας λίπους. Ἡ κυριώτε-ρα αὐτοῦ τροφή εἰσὶν οἱ ἰχθεῖς, ἐνίοτε ὅμως τρώγει καὶ χόρτα τῶν πεδιάδων. Ἀγαπᾷ δὲ καὶ τὰ ζαχα-

Ἴπποπόταμος.

λέγεται ὅτι οἱ ἵπποπόταμοι αἱματώδεις ὄντες ὑπὲρ πρὸ ἄλλον ζῶον, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην τῆς φλεβοτομίας, καὶ ἐρχόμενοι πρὸς ὀξεῖς βράχους, προσ-τρίβονται πρὸς αὐτοὺς μέχρις οὗ ἀνοίγουν μίαν τῶν φλεβῶν των, καὶ τότε, ἂν τὸ αἷμά των δὲν ῥέῃ ἀφθόνως, τρέχουσι καὶ κινούνται βιαίως, ὅπως ὑποδοηθῶσι τὸν ῥοήν του. Ὅταν δὲ κρίνωσιν ὅτι ἀπώλεσαν ὅσον ὠφέλιμον διὰ τὴν ὑγίαν των, τότε βυθίζονται εἰς τὴν παραποτάμιον ἰλὺν, ὅπου κλεί-εται ἡ πληγὴ των. Ἰστέ, ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθές, οἱ ἵπποπόταμοι εἰσὶν αἱ ἀρχαιότεροι χειρουργοὶ ἐπὶ γῆς, καὶ ἡ φλεβοτομία ὑπαγορεύεται ὑπ' αὐ-τῆς τῆς φύσεως. Ἡ ιδέα δὲ αὕτη ὑπῆρχε καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, διότι ὁ Γαληνὸς λέγει ὅτι κατὰ τὴν κοινὴν ιδέαν ἡ ἱατρικὴ ἐμμήνη τὴν φλεβοτομίαν παρὰ τῶν ἵπποποτάμων· καὶ ἐπὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν δὲ ἱερογλύφων ἵπποπόταμος αἱμορροῶν δηλοῖ τὸν χειρουργόν.

ροκάλαμν, τὸ ὀρύχτιον, τὸν ἀραδούσιτον, τὸ κεγχρίον, τὰ φασόλια, τοὺς πέπονες, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ὅσ-πρια τῆς πατρίδος του.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐγνώριζον τοὺς ἵπποποτάμους, καὶ τὰ θηρία πάντα ἀνέτρεψαν ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ πολλὰ πλοῖα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἔγραψε περὶ τούτου πρὸς τὸν Ἀριστοτέλην ἐπιστολήν, διατηρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρ-ριανοῦ, δι' ἧς τὸν ἐρωτᾷ ὅποια τινὰ εἰσὶν ἄρα τὰ ἐν-υδρὰ ταῦτα τέρατα, τὰ συνταράζαντα τὸν γόλον του. Ἐν Ῥώμῃ πρῶτος ὁ Σκαῦρος παρουσίασεν ἵπποπότα-μον εἰς τὸ ἵπποδρόμιον. Ἐκτοτε δὲ ἀναφέρεται ὡς παραδόλου πολυτελείας δείγμα, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Φίλιππος πολλοὺς ἵπποποτάμους ἐπέδειξεν εἰς τοὺς ἑκατονταετηρικοὺς ἀγῶνας οὓς ἐτέλεσεν. Ἀπὸ τῶν χρόνων δ' ἐκείνων ζῶν ἵπποπόταμος δὲν ἦλθεν εἰς τὴν Εὐρώπην, μέχρις οὗ ὁ ἀντιβασίλευς τῆς Αἰγύπτου ἔκαμψε τὸν ἥδη ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ τοῦ Λον-δίνου θαυμαζόμενον. Συνεῖληφθη δὲ οὗτος ἐν Ἰουλίῳ

1849, καὶ ὅλη Ὀδύσσειά εἶναι ἡ ἱστορία τῆς ἀγρᾶς του, τῆς μακρᾶς καὶ δυσχεροῦς του ὁδοιπορίας δι' ἐκτάσεως γίλιων ὀκτακοσίων μιλίων, τῆς ἐπεδιδασκαλείας του εἰς τὰ ἀτμοκίνητα, καὶ τῆς ἀποδασκαλείας του εἰς τοὺς σιδηροδρόμους.

Ἀμερικανὸς εἶχε προσφέρει εἰς τὸ Κάϊρον 156.000 δρ. διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἵπποπόταμον. Ζῶντα, ἀλλ' οὐδεὶς εὗρεθ' ὅστις ν' ἀποτολήμῃ ἐπὶ τοιαύτῃ τιμῇ τὴν θήραν. Εἰς τὸ Κάϊρον δεκαοκτὼ χιλιάδες θεατῶν συνήλθον διὰ νὰ θαυμάσωσι τὸν στελλόμενον εἰς Ἀγγλίαν, καὶ ὡς εἰς ἡγεμόνα, τῷ ἐδόθη φρουρὰ καὶ σωματοφυλακὴ διὰ νὰ τὸν φέρῃ μέχρι τοῦ λιμένος.

Ὡς ὅλοι, ἐσπεύσαμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἰδῶμεν τὸ θαῦμα τοῦτο ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ. Ὁ ἵπποπόταμος οὗτος ἦταν τότε βρέφος μόλις 12 μηνῶν, ἔχων μέγεθος μετρίου μόσχου, ἀλλὰ ζωηρὸς, εὐθυμὸς καὶ εὐκίνητος, ἂν καὶ ὅπουσιν βαρὺς εἰς τὰ κινήσεις του. Ἡ μορφή του εἶναι διαιδεδαστάτη καὶ κωμική· τὸν εἶδα δὲ καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχετο τοῦ λουτροῦ του, ὅταν μάλιστα αὐξάνῃ ἡ φαιδρότης του. Κατ' ἀρχὰς ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἀραβὰ φύλακά του, ὃν φαίνεται παλὺ ἀγαπῶν, ἤρχισε νὰ παίξῃ μετ' αὐτοῦ, ὥθων αὐτὸν διὰ τοῦ εὐρέως μετώπου του, καὶ ὀρθὸς ἐγειρόμενος κατ' αὐτοῦ εἰς τοὺς ὀπισθίους τοῦ πόδας, οὕς χαριεντισμοὺς δὲν ἤξεύρομεν ἂν θέλῃ ἐπίσης στέργει ὁ φύλαξ ὅταν ὁ μόσχος αὐξήσῃ εἰς βοῦν καὶ ρινόκερων. Μετὰ ταῦτα δὲ τὸ βαρυκέφαλον ζῶον, ἰδὼν τὸ περιστάμενον πλῆθος, ἐν ᾧ πάμπολλοι ἦσαν κομψότατα ἐνδεδυμένοι κυρίαί, πρὸς ἐκφρασιν τῆς χαρᾶς του καὶ πρὸς ἰδιαιτάτην αὐτῶν εὐχαρίστησιν, ἤρχισε νεανικευόμενον νὰ τρέχῃ μ' ὅσῃν ταχύτητά ἢ φύσιν τῷ ἐχάρισε, πέριξ τοῦ περιβάλλοντος εἰς ὃν ἦν κατακεκλεισμένον, καὶ ὅστις διὰ τὰ ἦθη καὶ τὸν τρόπον τοῦ βίου τοῦ ἵπποποτάμου, εἶναι πλήρης βαρβόρου, καὶ τινάσσει αὐτὸν διὰ τῶν ποδῶν του εἰς μακρὰν ἀπόστασιν, ἔτρεψε τὸ πονηρὸν θηρίον εἰς φυγὴν τοὺς θεατὰς ἀλαλάζοντας, καὶ τοιοῦτον ἔλαβε πέρας ἡ πρὸς τὸν ἵπποπόταμον ἐπίσκεψίς μου.

εἶναι τὸ ἐμπόριον, ἡ δὲ Ἀγγλία εἶναι τὸ ταμεῖον τοῦ ἐμπορίου τῆς γῆς. Προσέτι ἡ Ἀγγλία παρέχει τὰ ἀρίστα ὑποδείγματα τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, ἐφ' ὧν φιλοτιμεῖται ἡ Ἑλλὰς νὰ βαδίζῃ· αὕτη προπορεύεται ἤδη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς πᾶσαν ἀνακάλυψιν καὶ εἰς πᾶσαν πρόοδον, καὶ ἡ φιλολογία αὐτῆς περιέχει θησαυροὺς οὐδεμιᾶς ἄλλης φιλολογίας εὐτελεστέρους. Ὅλοι οὗτοι οἱ λόγοι καθιστῶσι τὴν σπουδὴν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ἀναγκαιοτάτην εἰς πάντα πεπαιδευμένον, καὶ ἰδίως εἰς πάντα Ἕλληνα ἔχοντα παιδείας ἀξίωσιν. Ἀλλ' εἰς τὴν σπουδὴν τῶν γλωσσῶν τίς δὲν γνωρίζει ὅτι τὸ λεξικὸν εἶναι βοηθήημα ἀφαιρεκτόν, καὶ ὅτι ὅτῳ τοῦτο εὐμεθοδέστερον, τότε εὐχερεστερὰ καὶ ἡ σπουδὴ, καὶ βραχυτέρος ὁ εἰς αὐτὴν ἀναλισκόμενος χρόνος;

Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε ἐν καὶ μόνον, τὸ τοῦ Κ. Λάουνδς. Ἀλλὰ τοῦτο, πρῶτον μὲν ἐξέλιπε, δεῦτερον δὲ εἶχε καὶ παμπόλλους τὰς ἀτελείας, συνεπειὰς τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγράφη. Ὡστε ὁ Κ. Πολυμέρης ἀληθὲς κενὸν ἐπλήρωσε συντάξας τὸ προκείμενον λεξικὸν, καὶ πρὸ πάντων συντάξας αὐτὸ μετ' εὐσυνειδήτου προσοχῆς, καὶ μετὰ πολλῆς κρίσεως καὶ μεθόδου. Ἀρίστα σκεψαίς, οὔτε ἐπιτόμον ἐδωκεν εἰς αὐτὸ σχῆμα, παραλείπων χρησίμους ἐξηγήσεις καὶ φρασσιολογίας, οὔτε ὑπὲρ τὸ δέον τὸ ἐξέτεινε, καὶ δυσπρόριστον καὶ περιττῶς δυσχρηστον καθιστῶν αὐτὸ, ἀλλὰ τῷ ἐδωκεν ἑκτασιν μετρίαν, οὐδεμίαν ἀποβάλλον τῶν χρησίμων λέξεων, καὶ ἐν αὐταῖς κατὰ λογικὴν σειρὰν ἐκτίθει πάσας τὰς σημασίας, καὶ προσέτι πάσας τὰς φράσεις καὶ τοὺς ἰδιωτισμοὺς. Τὸ λεξικὸν τοῦτο, ἐκτὸς ὅτι εἶναι τὸ μόνον τὴν σήμερον ὑπάρχον εἰς τὴν γλῶσσάν μας, ἔχει καὶ ἐσωτερικὴν ὀξείαν, ὥστε κατὰ πάντα λόγον δυνάμεθα νὰ συστήσωμεν αὐτὸ εἰς τὸ δημόσιον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ὑπὸ Γεωργίου Πολυμέρη, ἐν Ἐρμουπόλει, 1854

—ο—

Πάμπολλοι μᾶς συνδέουσι σχέσεις μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ θάλασσα περιβάλλει πανταχόθεν τὴν Ἑλλάδα, περιβάλλει πανταχόθεν τὴν γῆν, ἡ δὲ Ἀγγλία ἀρχεὶ τῆς θαλάσσης. Τὸ στάδιον καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν

ΔΙΑΦΘΟΡΑ.

—ο—

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ. Εἰς Γλῶβ, πλησίον τοῦ Ἀθουρῦ, εἰς Ἱρλανδίαν, ἔζη τις πρὸ ὀλίγου ὀνομαζόμενος Διονύσιος Κοσπολί, ἐκ Καλλινδάγκιν, καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν δεκαεπτὰ ἐτῶν. Διετήρησε δὲ τὴν χρῆσιν πασῶν τῶν αἰσθήσεων του μέχρι τῆς ἐσχάτης ὥρας. Δύω ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του, ἔλεγεν ὅτι πλὴν ὀδονταλγίας δὲν ἐπαθὲ ποτε ἄλλον πόνον. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας τοῦ βίου του, μετέβαιεν ἐκ Γλῶβ εἰς Γαλθαῦ, ἀπέχον 20 χιλιομέτρα, καὶ ἐπανήρχετο αὐθημερόν. Ἀνεγίνωσκε πάντοτε ἀνευ διόπτρων καὶ τοὺς λεπτοτάτους χαρακτῆρας. Οἱ εὐφύετεροι ἄνθρωποι τοῦ βασιλείου ἀνεγνώριζον ὅτι ἦτο ἱκανώτατος γεωργός. Ἦλθεν ἐπτάκις εἰς γάμον ἐξ